

BŁĘDY PODCZAS WPROWADZANIA DANYCH NUMERYCZNYCH LUB WYKONYWANIA OBLICZEŃ

1. Wprowadzanie danych całkowitych

Przykład 1.1.

W programie zadeklarowano zmienną `a` jako jednobajtową liczbę całkowitą bez znaku (zakres: 0..255).

Dane będą wprowadzane z klawiatury i dla potwierdzenia wyświetlane na ekranie:

Pascal	C	C++
<code>var a: byte;</code>	<code>unsigned char a;</code>	<code>unsigned char a;</code>
<code>read(a); writeln('a = ', a);</code>	<code>scanf("%d", &a); printf("a = %d\n");</code>	<code>cin >> a; cout << "a = " << a << endl;</code>

A. Użytkownik, wprowadzając dane, podał liczbę przekraczającą zakres, np. 270.

Liczba 270 w zapisie binarnym ma postać 100001110, czyli do jej zapisania potrzeba 9 bitów.

Pascal, C — zadeklarowana zmienna jest ośmiobitowa, nadmiar bitów (starszych, z lewej strony) zostanie obcięty i w rezultacie, do dalszych działań, otrzymamy liczbę 14 (binarnie: 00001110, bez zer nieznaczących 1110). Zauważmy, że $270 - 256 = 14$. Program nie sygnalizuje błędu tego typu.

C++ — ze strumienia danych zostanie odczytany tylko jeden znak, cyfra 2. W zmiennej `a` będzie przechowywana liczba 50 – kod znaku 2. Podczas wyświetlania wartości, na konsoli ponownie pojawi się cyfra 2. W taki sposób działają operatory pobierania danych ze strumienia wejściowego (obiekt `cin` i operator `>>`) i wstawiania danych do strumienia wyjściowego (obiekt `cout` i operator `<<`) dla zmiennych typu `unsigned char`. Ten typ służy przede wszystkim do przechowywania znaków (a właściwie kodów znaków). Należy dodać, że pozostałe dwa znaki pozostaną w strumieniu wejściowym, oczekując na następne operacje czytające dane. Może to zakłócić pracę dalszej części programu.

B. Użytkownik poda liczbę ujemną, np. -45.

Free Pascal — program przerwie działanie, na konsoli nie pojawi się żaden komunikat o błędzie.

Turbo Pascal, C — reprezentacja binarna liczby -45 (w kodzie U2 11010011) zinterpretowana jako liczba bez znaku ma wartość dziesiętną 211. Taką wartość przyjmie zmienna a.

C++ — ze strumienia danych zostanie odczytany jeden znak - (minus)... – dalszy komentarz wg punktu A.

C. Użytkownik poda liczbę zmiennoprzecinkową, np. 43.5 (z kropką, zgodnie ze sposobem zapisu liczb zmiennoprzecinkowych w omawianych językach programowania) lub 43,5 (zgodnie z przyzwyczajeniami i obowiązującym w Polsce sposobem zapisu liczb dziesiętnych).

Free Pascal — program przerwie działanie, na konsoli nie pojawi się żaden komunikat o błędzie.

Turbo Pascal — program zostanie przerwany z błędem: Error 106: Invalid numeric format.

C — zmienna a przyjmie wartość 43 (część całkowita liczby, mieszcząca się w zakresie typu) lub inną wartość zgodną z omówionymi wyżej przypadkami. W strumieniu pozostanie znak (kropka lub przecinek) i reszta cyfr. Może to zakłócić pracę dalszej części programu.

C++ — odczytany zostanie pierwszy znak, czyli '4' – dalszy komentarz wg punktu A.

D. Użytkownik wprowadzi tekst zamiast liczby, np. wpisze słowo dwanaście.

Free Pascal — program przerwie działanie, na konsoli nie pojawi się żaden komunikat o błędzie.

Turbo Pascal — program zostanie przerwany z błędem: Error 106: Invalid numeric format.

C — zmienna a zachowa swoją poprzednią wartość (0 jeśli po uruchomieniu programu zmienna nie była używana).

C++ — odczytany zostanie pierwszy znak, czyli 'd' – dalszy komentarz wg punktu A.

E. Użytkownik wprowadzi kilka liczb całkowitych, należących do zadeklarowanego typu, oddzielonych odstępami lub znakami tabulacji.

Pascal, C — program poprawnie odczyta pierwszą liczbę, pozostałe liczby pozostaną w strumieniu danych i mogą być odczytane w dalszej części programu.

C++ — odczytany zostanie pierwszy znak z pierwszej liczby...

Uwaga. Pomimo, że typ `unsigned char` w C i C++ zawiera jednobajtowe liczby bez znaku, to jest to typ przeznaczony głównie do przechowywania znaków. Dlatego też taka jest interpretacja wczytywanych (zapisywanych) danych przy użyciu obiektu klasy `istream` i operatora `>>` (`<<`).

W C taki efekt uzyskamy zastępując specyfikator `%d` lub `%u` specyfikatorem `%c`, a w Pascalu do operacji na znakach używamy zmiennych typu `char` (nie będących liczbami).

Łatwiej będzie analizować omawiane przypadki jeśli zastosujemy pętlę, która umożliwi wielokrotne odczytywanie danych ze strumienia.

Pascal	C	C++
<pre>repeat read(a); writeln('a = ', ↪a); until a = 0;</pre>	<pre>do { scanf("%d", &a); printf("a = %d\n", a); } while (a != 0);</pre>	<pre>do { cin >> a; cout << "a = " << a << endl; } while (a != '0');</pre>

Ten kod pozwoli również zaobserwować wpływ pozostających w strumieniu znaków na dalszą pracę programu (odczytywanie danych przez kolejne instrukcje wejścia). Ponieważ pozostające w strumieniu znaki mogą mieć niekorzystny wpływ na dalszą pracę programu, to pożądane może być czyszczenie strumienia:

Pascal — dodajemy instrukcję `readln` bez parametrów, która usunie ze strumienia resztę znaków do końca linii lub stosujemy procedurę `readln(a)` zamiast procedury `read(a)`.

C — wywołujemy funkcję `fflush(stdin)`, która usunie resztę znaków ze standardowego strumienia.

C++ — wywołujemy funkcję `fflush(stdin)` i metodę `cin.clear()`, ustawiającą (zerującą) flagi strumienia wejściowego. Możliwe jest też użycie metody `cin.ignore(n)`, usuwającej `n` znaków ze strumienia. Jeśli podana liczba znaków jest zbyt mała, to problem nie zostanie rozwiązany. Również druga postać wywołania tej metody `cin.ignore(n, '\n')` usuwająca ze strumienia wszystkie znaki aż do wystąpienia znaku `'\n'` (koniec linii), ale nie więcej niż `n` znaków, nie zawsze okaże się skuteczna (np. jeśli użytkownik jednorazowo wpisze więcej niż `n` znaków).

Przykład 1.2.

W programie zadeklarowano zmienną `a`, jako jednobajtową liczbę całkowitą ze znakiem (zakres: `-128..127`).

Pascal	C	C++
<pre>var a: byte;</pre>	<pre>unsigned char a; lub char a;</pre>	<pre>unsigned char a; lub char a;</pre>
Program testujący na podstawie kodu z przykładu 1.1.		

C++ — bez zmian, ze strumienia `cin` będą odczytywane pojedyncze znaki, wartość zmiennej `a` będzie równa kodowi znaku (postać binarna identyczna jak w poprzednim przypadku, wartość dziesiętna zgodna z interpretacją kodu U2).

Turbo Pascal — wprowadzana z klawiatury liczba całkowita nie może przekroczyć zakresu dla 32 bitowych liczb całkowitych bez znaku (typ longint: -2147483648.. 2147483647) — po przekroczeniu tego zakresu otrzymamy komunikat: Error 106: Invalid numeric format (w IDE).

C — nie ma ograniczeń na długość wprowadzanego ciągu cyfr. Z obserwacji działania programu wynika, że jeśli liczba jest zbyt długa, to pewne cyfry są pomijane (może Czytelnik pokusi się o wnikliwszą analizę i znajdzie odpowiednią zależność). Interpretacja liczby, po odrzuceniu zbędnych cyfr przebiega w sposób niżej opisany.

A. Użytkownik wprowadzi za dużą liczbę dodatnią, np. 264 lub 400.

Pascal, C — podane liczby mają (odpowiednio) reprezentację binarną 110010000 lub 100001000 (bez zer nieznaczących). Po obcięciu słowa do 8 bitów pozostanie 10010000 lub 00001000, co w kodzie U2 odpowiada liczbie -112 lub 8.

B. Użytkownik poda za małą liczbę ujemną, np. -250 lub -270.

Wprowadzona wartość zostanie zinterpretowana jako 32 bitowa liczba bez znaku, a następnie "obcięta" do 8 bitów (rozmiar typu shortint). Zatem dla -250 otrzymamy binarnie 11111111 111111111111111100000110, po obcięciu 00000110, czyli wartość zmiennej będzie równa 6. Podobnie dla -270 dostaniemy 1111111111111111111101110010, po obcięciu 11110010, czyli -14 (kod U2).

Free Pascal — jw. – jedyną różnicą jest przerwanie działania programu w przypadku błędu, bez jakiegokolwiek komunikatu.

C — jak wspomniano wcześniej, nie ma ograniczeń na długość wprowadzanego ciągu cyfr. Interpretacja liczby, po odrzuceniu zbędnych cyfr przebiega w sposób podobny jak w Pascalu.

Uwaga. W przypadku popełnienia innych błędów, reakcja program jest podobna do opisanej w przykładzie 1.1.

Przykład 1.3.

Deklarujemy zmienną *a* jako zmienną całkowitą 16, 32 lub 64 bitową, ze znakiem lub bez znaku.

W programie testującym zmienimy typ zmiennej *a* na odpowiedni typ i możemy prowadzić testowanie wprowadzanych wartości. Efekty będą dokładnie takie, jakie omówiono w przykładach 1.1. i 1.2. Zmieniają się jedynie zakresy wartości, stosownie do wybranego typu danych. Przykłady realizowane w języku C++ (w wersji z obiektami cin i cout oraz operatorami << i >>) będą działały w sposób analogiczny jak w języku C (lub C++) z funkcjami scanf i printf. Obserwacje w tym zakresie Czytelnik może przeprowadzić samodzielnie.

Rozmiar	Pascal	C lub C++	Zakres wartości
Liczby całkowite bez znaku			
1B	byte	unsigned char	0..255 ($0..2^8-1$)
2B	word	unsigned short	0..65535 ($0..2^{16}-1$)

4B	longword*	unsigned int	0.. 4294967295 ($0..2^{32}-1$)
8B	----- ----	unsigned long long int	0.. 18446744073709551615 ($0..2^{64}-1$)
Liczby całkowite ze znakiem			
1B	shortint	signed char, char	-128..127 ($-2^7..2^7$)
2B	integer	signed short, short	-32768..32767 ($-2^{15}..2^{15}-1$)
4B	longint	signed int, int	-2147483648.. 2147483647 ($-2^{31}..2^{31}-1$)
8B	int64*	signed long long int, long long int	-9223372036854775808.. 9223372036854775807 ($-2^{63}..2^{63}-1$)
* tylko Free Pascal			

2. Obliczenia wykonywane na liczbach całkowitych

Zakładamy, że użytkownik wprowadzi dane zgodnie z zakresem zadeklarowanej zmiennej. Jednak podczas wykonywania obliczeń wynik przekroczy dopuszczalny zakres.

Możliwe są trzy sytuacje:

- wynik zostanie przypisany do zmiennej tego samego typu – otrzymana wartość nie będzie zgodna z prawdą (nadmiar bitów zostanie obcięty)
- wynik zostanie skierowany na konsolę, o ile nie zostanie przekroczony zakres maksymalnego dostępnego typu danych, to wyświetlona wartość będzie poprawna
- wynik przekroczy zakres maksymalnego dostępnego typu całkowitego i nadmiar bitów zostanie obcięty (niezależnie od dalszego postępowania z wynikiem).

A. Obliczmy pole powierzchni kwadratu o boku, którego długość jest liczbą całkowitą.

Test przeprowadzimy stosując program napisany w Free Pascalu (ze względu na dostęp do wielu typów danych całkowitych).

```
var a, pole: byte;
begin
  repeat
    readln(a);
    pole := a*a;
```

```
writeln('P = ', pole);  
writeln('P = ', a*a);  
until a = 0;  
writeln('Koniec obliczeń...');  
readln;  
end.
```

Zestawienie użytych typów danych, badane wartości danych wejściowych i uzyskane wyniki zestawiono w tabeli:

Typ zmiennych	Wartość zmiennej a	Wartość zmiennej pole		Wartość obliczona (a*a)	
shortint	9	81	poprawna	81	poprawna
	12	-112	błędna	144	poprawna
byte	14	196	poprawna	196	poprawna
	17	33	błędna	289	poprawna
integer	130	16900	poprawna	16900	poprawna
	190	-29463	błędna	36100	poprawna
word	254	64516	poprawna	64516	poprawna
	256	0	błędna	65536	poprawna
	300	24464	błędna	90000	poprawna
	65535	1	błędna	4294836225	poprawna
longint	46340	2147395600	poprawna	2147395600	poprawna
	46341	-2147479015	błędna	-2147479015	błędna
longword	46341	2147488281	poprawna	2147488281	poprawna
	65535	4294836225	poprawna	4294836225	poprawna
	65536	0	błędna	0	błędna
	70000	605032704	błędna	605032704	błędna
int64	65536	4294967296	poprawna	4294967296	poprawna
	70000	4900000000	poprawna	4900000000	poprawna
	10000000	1000000000000000	poprawna	1000000000000000	poprawna
	4294967296	0	błędna	0	błędna
	5000000000	6553255926290448384	błędna	6553255926290448384	błędna

Niektóre błędy łatwo dostrzec, np. znając tabliczkę mnożenia i zasady budowy systemu dziesiętkowego zauważymy, że $5000000000 \cdot 5000000000 = 25000000000000000000$, a nie jak obliczył komputer 6553255926290448384.

Podobne testy można wykonać w Turbo Pascalu w zakresie dostępnych typów danych oraz w C i C++. Wyniki będą podobne.

Przekroczenie zakresu wartości dostępnych dla danego typu liczb całkowitych może wystąpić również podczas dodawania lub odejmowania. Uzyskiwane efekty będą podobne.

B. Dzielenie całkowite i dzielenie zmiennoprzecinkowe.

W Pascalu mamy dwa operatory dzielenia. Dzielenie całkowite, operator `div` i operator `/` dający wynik w postaci liczby zmiennoprzecinkowej. Dla zmiennej `a` typu całkowitego możemy wykonać podstawienie `a := a div 3`, natomiast podstawienie `a := a/3` zostanie zasygnalizowane jako błędne już na etapie kompilacji (nie można zmiennej całkowitej przyporządkować wartości zmiennoprzecinkowej).

W C i C++ wynik dzielenia `a/b` jest typu całkowitego, gdy obie zmienne `a` i `b` są typu całkowitego (dzielenie całkowite). Natomiast jeśli conajmniej jedna ze zmiennych `a` i `b` jest typu zmiennoprzecinkowego, to iloraz jest też typu zmiennoprzecinkowego. Podobnie jest, gdy jedna lub obie wartości są stałymi.

W związku z powyższymi uwagami, wykonując dzielenie `1/3` otrzymamy wartość `0,333333333` w Pascalu i `0` w C lub C++. Chcąc uzyskać przybliżenie dziesiętne ułamka `1/3` w C lub C++, musimy wyrażenie zapisać w postaci `1.0/3`, `1/0.3` lub `1.0/3.0`.

Wzór na obliczanie pola powierzchni trójkąta można zatem zapisać w następujący sposób:

Pascal	C, C++
<pre>pole := 1/2*a*h; lub pole := 0.5*a*h; lub pole := a*h/2;</pre>	<pre>pole = 1.0/2*a*h; lub pole = 0.5*a*h; lub pole = a*h/2;</pre>

3. Wprowadzanie danych zmiennoprzecinkowych

Dane możemy wprowadzać w postaci liczby całkowitej, liczby dziesiętnej (z kropką oddzielającą część całkowitą od części ułamkowej) i w postaci naukowej. W zależności od typu wczytywanej zmiennej, istotna może być liczba cyfr znaczących w wprowadzanej liczbie. O przekroczenie zakresu, podczas wprowadzania danych, zwykle nie musimy się troszczyć. Błędem może być podanie przecinka, zamiast używanej w językach programowania kropki dziesiętnej. Czytelnik może samodzielnie przygotować i przeprowadzić odpowiednie testy.

4. Obliczenia na liczbach zmiennoprzecinkowych

Testy wykonamy w programie obliczającym pole kwadratu dla zmiennych typu `real` w Pascalu `double` w C i C++.

Pascal	C	C++
<pre> var a, pole: real; begin repeat readln(a); pole := a*a; writeln(pole); until a = 0; end.</pre>	<pre> #include<stdio.h> int main() { double a, pole; do { scanf("%lf", &a); fflush(stdin); pole = a*a; printf("%lf\n", pole); } while (a != 0); return 0; }</pre>	<pre> #include<iostream> using namespace std; int main() { double a, pole; do { cin >> a; cin.clear(); fflush(stdin); pole = a*a; cout << pole << endl; } while (a != 0); return 0; }</pre>

Zwróćmy uwagę na używanie procedury `readln` w Pascalu, funkcji `fflush(stdin)` w C oraz funkcji `fflush(stdin)` i metody `cin.clear()` — ma to na celu usuwanie ze strumienia wejściowego znaków pozostałych po wczytaniu liczby. Rola tych funkcji była wcześniej omówiona.

A. Turbo Pascal — typ real, liczby (dodatnie) w zakresie od 2.8·10–39 do 1.7·1038, precyzja 11-12 cyfr.

Wynik wyświetlany jest w notacji naukowej, z precyzją ustaloną przez twórców kompilatora.

Bok kwadratu a	Pole powierzchni (a*a)	Uwagi
5.6	3.1360000000E+01	Dane i wynik mieszczą się w zakresie typu zmiennej.
0.0037	1.3690000000E–05	
1e–6 (lub 0.000001)	1.0000000000E–12	
2.4e–22	0.0000000000E+00	
3.937e15	1.5499969000E+33	
1.3e19	1.6900000000E+38	Wynik zbliża się do górnej granicy zakresu typu real.
1.5e20	błąd	Error 205: Floating point overflow.(IDE) Runtime error 205 at ... (konsola) Wynik przekroczył dopuszczalny zakres.
1.8e38	błąd	Error 106: Invalid numeric format.(IDE) Runtime error 106 at ... (konsola) Dane przekroczyły dopuszczalny zakres.

B. Free Pascal — typ real (lub double), liczby (dodatnie) w zakresie od 5.0·10–324 do 1.7·10308, precyzja 15-16 cyfr.

Test można przeprowadzić wg schematu zastosowanego wyżej. Przekroczenie zakresu przez wprowadzane dane lub wynik obliczeń sygnalizowany jest komunikatem: Runtime error 205 at... w konsoli (lub Program ... exited with exit code = 205 w środowisku IDE). Dla wartości a nie większej niż $1.3e154$, obliczone pole nie przekroczy wartości $1.69e308$ i mieści się w zakresie typu.

C. C — typ double, liczby (dodatnie) w zakresie od 5.0·10–324 do 1.7·10308, precyzja 15-16 cyfr.

Test przebiega podobnie. Wyniki wyświetlane są w postaci stałoprzecinkowej z dokładnością 6 cyfr po przecinku. Jeśli liczba ma więcej niż 16 cyfr w części całkowitej, to pozostałe cyfry są zerami. Program bez problemu przyjmuje wartości spoza zakresu i wykonuje obliczenia. Jeśli dane lub wynik przekroczą zakres typu double, to wyświetlany jest wynik w postaci 1.#INF00 (nadmiar). Możemy wyniki wyświetlać w postaci naukowej, jeśli użyjemy specyfikatora formatu %e (lub %E) czyli w kodzie wstawimy wiersz: `printf("%e\n", pole);`

D. C++ — typ double, liczby (dodatnie) w zakresie od 5.0·10–324 do 1.7·10308, precyzja 15-16 cyfr.

Test przebiega tak samo jak w przypadku języka C. Jedyną różnicą jest automatyczny sposób dobierania formatu wyniku przez operator << wstawiający dane do strumienia wyjściowego (obiekt cout). Jest to zachowanie domyślne, które można zmienić w sposób omówiony w dodatku D.

Uwaga. Przekroczenie zakresu może również wystąpić podczas wykonywania innych działań. Reakcja programu będzie podobna.

5. Dzielenie przez 0

Dzielenie przez 0 jest w matematyce operacją niewykonywalną. Przetestujmy jak zachowa się w tej sytuacji program komputerowy. Zbadamy przypadek dzielenia całkowitego i dzielenia zmiennoprzecinkowego.

Pascal	C	C++
<pre>var a, b, c: ↪integer; {...} a := 5; b = 0; c := a div b; writeln(c);</pre>	<pre>int a, b, c; a = 5; b = 0; c = a/b; printf("%d\n", c);</pre>	<pre>int a, b, c; a = 5; b = 0; c = a/b; cout << c << endl;</pre>

<pre>var a, b, c: real; {...} a := 5; b := 0; c := a/b; writeln(c);</pre>	<pre>double a, b, c; a = 5; b = 0; c = a/b; printf("%lf\n", c);</pre>	<pre>double a, b, c; a = 5; b = 0; c = a/b; cout << c << endl;</pre>
---	---	--

Turbo Pascal — próba wykonania dzielenia przez 0 w obu przypadkach, zakończy się komunikatem błędu o numerze 200 (Runtime error 200 at...). Jeśli a jest typu całkowitego i w kodzie programu umieścimy wyrażenie postaci `a div 0`, to program nie skompiluje się (Error 62: Division by zero). Podobnie nie można skompilować wyrażenia `a/0` (Error 26: Type mismatch.) Natomiast dla zmiennej a typu zmiennoprzecinkowego, wyrażenie `a/0` kompiluje się, a błąd zostanie wykryty podczas działania programu. Próba użycia operatora `div` do dzielenia liczb zmiennoprzecinkowych zakończy się na etapie kompilacji (Error 41: Operand types do not match operator.)

Free Pascal — test wypadnie podobnie, inaczej będą sformułowane kody błędów.

C, C++ — próba wykonania dzielenia całkowitego przez 0 zakończy się przerwaniem programu. Dzielenie zmiennoprzecinkowe zostanie wykonane, a wynikiem będzie symbol: `1.#INF` (*infinity*, czyli nieskończoność ∞). Program zawierający wyrażenie typu `a/0` skompiluje się, przyczym kompilator wygeneruje odpowiednie ostrzeżenia. Błędy zostaną zasygnalizowane, w wyżej opisany sposób, podczas wykonywania programu.

6. Błędne argumenty innych funkcji matematycznych

Ograniczymy się do omówienia jednego przykładu, podejmiemy próbę obliczania pierwiastka kwadratowego z liczby ujemnej.

Pascal	C	C++
<pre>begin writeln(sqrt(-1)); end;</pre>	<pre>#include<stdio.h> #include<math.h> int main() { printf("%lf\n", sqrt(-1)); return 0; }</pre>	<pre>#include<iostream> #include<cmath> using namespace std; int main() { cout << sqrt(-1) << endl; return 0; }</pre>

Turbo Pascal — program skompiluje się, po uruchomieniu zostanie przerwany z błędem Run-time error 207 at... (w IDE: Error 207: Invalid floating point operation.)

Free Pascal — obliczenia zostaną wykonane, wynik zostanie wyświetlony w postaci: Nan (not a number, czyli wynik nie jest liczbą).

C, C++ — obliczenia zostaną wykonane, wynik przyjmie postać -1.#IND (lub inaczej NaN — ta pisownia symbolu jest częściej używana).